

>>> เพียงแค่กว้างออกสักหน่อย แข่งขัน ก็กลายเป็น แบ่งปัน <<<

เราล้วนแต่ถูกปลูกฝังมาให้เป็นผู้ชนะ ทุกจังหวะของชีวิตจึงกลายเป็นการแข่งขัน ในทุกช่วงเวลากลายเป็นสนามเพื่อการแข่งขัน ชีวิตคือการแข่งขัน และก็พากันเชื่อว่าแรงบันดาลใจสูงสุดของมนุษย์นั้นมาจากการแข่งขันด้วยกันทั้งสิ้น ยิ่งในวันนี้ซึ่งง่ายต่อการโอ้อวดความสำเร็จ โห้หวั่นะต่อกันและกัน ต่างคนต่างก็อยากจะเป็นที่หนึ่งเป็นที่ขอมรับ **การพังกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลจึงจมหายไป**ในกระแส แต่ใช้ว่า..ในสนามแข่งขันเราจะไม่สามารถที่จะทำเรื่องที้งดงามมากกว่าชัยชนะ หากจิตวิญญาณเรามีความเมตตาอาทรอยู่ในหัวใจ เช่นเรื่องนี้

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม ปี 2012 ในการแข่งขันวิ่งที่เมืองเบอร์ลาดาของสเปน อีวาน เฟอร์นันเดซ กำลังจะวิ่งเข้าเส้นชัยต่อจากนักวิ่งชาวเคนยาคนหนึ่ง แต่ก่อนจะเข้าเส้นชัย นักวิ่งชาวเคนยาก็หยุดวิ่ง เพราะเข้าใจผิดว่าถึงเส้นชัยแล้ว เมื่อเห็นดังนั้น **แทนที่เขาจะเร่งสปีดแข่งหน้าคู่แข่งเพื่อเข้าเส้นชัยไปก่อน** เขากลับวิ่งเหยาะ ๆ ตามหลังคู่แข่งที่เข้าใจผิดคนนั้น พร้อมสะกิด แต่ชาวเคนยาก็ยังไม่เข้าใจ เขาจึงดันนักวิ่งคนดังกล่าวให้วิ่งต่อ เพื่อให้เข้าเส้นชัยไปก่อนเขา

หลังการแข่งขันนักข่าวถามเขาว่า ทำไมทำเช่นนั้น? อีวานตอบว่า “ความฝันของผม คือ อยากมีชีวิตในสังคมที่ช่วยเหลือกันเพื่อชัยชนะ...” “แต่ทำไมคุณถึงปล่อยให้นักวิ่งเคนยาชนะ?” คุณเหมือนนักข่าวจะไม่เข้าใจ **“ผมไม่ได้ปล่อยให้เขาชนะ เขาต้องชนะ”** อีวานก็ตอบหนักแน่น “แต่คุณก็มีสิทธิ์ชนะ” นักข่าวถามย้ำ อีวานตอบว่า “ชัยชนะของผมจะมีประโยชน์อะไรเล่า สักคี่ศรีของเหรียญนั้นอยู่ที่ไหนเล่า?”

หากเราคิดแต่จะเอาชนะในทุกการแข่งขัน ทำทุกวิถีทางให้ได้มาซึ่งรางวัลที่หนึ่ง เราอาจจะเป็นคนที่ง่ง แต่หาใช่คนที่มีความสุขที่สุด เพราะว่าชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดย่อมมาจากการรู้จักที่จะแบ่งปันแม้อยู่ในสนามแข่งขัน ยิ่งแบ่งเรายิ่งได้สุขเพิ่มยิ่งปันเรายิ่งได้ความสันติพอกพูนขึ้น และโลกวันนี้กำลังขาดแคลนสิ่งเหล่านี้....